

[Jørgen Jensen.]

er almindelig enighed om økonomisk fremgang for landet og for befolkningen, og vi vil fra konservativ side medvirke hertil; vi anerkender det ansvar, der påhviler os. Økonomisk vækst ledsages af og forudsætter også nødvendigvis en række offentlige investeringer, og der er ofte en direkte forbindelse mellem dem og udviklingen i erhvervslivet. Men samtidig konkurrerer offentlige investeringer og offentlige udgifter i det hele taget med erhvervslivet om den samme arbejdskraft og den samme kapital og den samme valuta, som skal anvendes til de erhvervsmæssige investeringer og det private forbrug. Betingelsen for at gennemføre større offentlige investeringer er klart den, at erhvervslivet trives og kan gennemføre sine investeringer. Vi kan ikke give grønt lys fra vor side for en politik, der medfører, at det offentlige forvalter en stadig større del af nationalindkomsten. Der må være en rimelig del tilovers, også til privatforbruget, når det drejer sig om den stigende produktions anvendelse.

Endelig vil jeg opfordre den højtærede økonomiminister til at tilvejebringe virkeligt baggrundsmateriale, der belyser og begrunder de milliardtal, han har opstillet for den offentlige investeringsvirksomhed i de kommende år. Først herefter kan rækkefølgen for disse investeringer fastlægges, og så tror jeg, vi finder veje og midler til at behandle et sådant formentlig meget interessant materiale.

Baunsgaard: Også jeg vil indledningsvis takke regeringen og økonomiministeren, fordi man med økonomiministerens redegørelse har lagt op til den første egentlige målsætningsdebat her i folketinget.

Når man står over for at skulle yde et bidrag — eller i hvert fald et forsøg på et bidrag — til en sådan debat, føler man det næsten som forfatteren Ole Wivel, der udtrykker det på den måde: „Undskyld, men det er så vanskeligt at erindre fremtiden helt nøjagtigt“. Det er den følelse, vi må stå med, når vi skal til at diskutere målsætningen for fremtidens investeringer og også de fremtidige offentlige investeringer. De forsøg, vi tidligere har gjort i folketinget i retning af målsætningsdebatter, har imidlertid lidt enten af den skavank at være

meget kortsigtede eller også af, at vi har diskuteret isolerede enkeltområder og derved ofte fortabt os i ønskedrømme, fordi vi totalt har savnet grundlag for en vurdering af det omhandlede områdes mulighed set i sammenhæng med alle de øvrige områder.

Netop på denne baggrund bliver den redegørelse, vi drøfter her i dag, så betydningsfuld. Dels foreligger der en lidt mere langsigtet vurdering, dels præsenterer den opgaverne i den sammenhæng, vi hidtil kun har haft mulighed for at se for et enkelt år ad gangen.

Jeg føler imidlertid trang til nu at understrege, at økonomiministerens redegørelse allerede takket være den omstændighed, at den var så omfattende, også gør det ganske klart, at folketinget ikke har mulighed for ved en enkelt dags debat at nå blot lidt ned i dybden af det store problemkompleks, man står over for ved vurderingen af de kommende års store investeringsopgaver. De er så store og så gensidigt afhængige, at der må en langt grundigere behandling til end blot en enkelt debat i folketinget.

Også jeg vil derfor gerne udtrykke ønsket om, at folketinget nedsætter et udvalg omfattende alle folketingets partier, måske følgende recepten fra markedsudvalget, således at hvert udvalgsmedlem får en fast suppleant, der kan deltage i udvalgsmoderne og i debatten i udvalget. Det er vigtigt ved et sådant udvalgs sammensætning og arbejdsform, at man sikrer kontinuitet i arbejdet.

Den højtærede økonomiminister angav selv i sin redegørelse en glimrende motivering for et sådant udvalg, idet ministeren sagde, at vi — altså regering og partier — må søge frem til enighed om hovedlinjerne for det offentliges investeringsaktivitet fremover, og som afslutning på sin redegørelse, at vi derved kunne nå et mere realistisk grundlag for en drøftelse af finansieringen af de offentlige investeringsudgifter. Jeg henstiller derfor indtrængende, at alle partier tilslutter sig tanken om et sådant folketingets planlægningsudvalg.

Selvfølgerig kan et sådant udvalg ikke på nogen måde erstatte de tekniske udvalg, der er nedsat på de forskellige områder, men det kan dels bibringe folketingets partier en større fond af viden og dermed formentlig også en større forståelse for en række af de